

Abstrakt

Předkládaná disertační práce analyzuje jeden z nejrozsáhlejších protestů éry československého stalinismu, plzeňskou červnovou revoltu proti peněžní reformě v roce 1953. Metodologicky přitom vychází z teorií tzv. nových sociálních hnutí. Známy plzeňských incident proto zasazuje do kontextu předchozích protestních akcí, které se odehrály v plzeňské lokalitě v rozmezí let 1948-1953. Takový postup autorovi umožňuje mapovat vývoj několika různých protestních kultur, které dlouhodobě působily v jednotlivých částech společnosti v západních Čechách a které v roce 1953 každá svým osobitým způsobem inspirovaly vznik i průběh plzeňské revolty. Práce tak přináší nejen výrazně zpřesněný kritický popis červnových protestů, ale též jejich kulturní rodokmen. Prostřednictvím tohoto rodokmenu autor odkrývá strukturu hlavních sociálních hnutí, která se revolty účastnila, a s nimi spojený soubor společenských konfliktů, ze kterých protesty vycházely. Byly to zejména tyto tři: sociálně motivované stávkové hnutí průmyslových dělníků, hnutí pro-západně orientované studentské i dělnické mládeže a latentní pnutí uvnitř komunistické strany, které se projevovalo pasivní rezistencí její členské základny vůči lokálním stranickým „diktátorům“.